

Gheorghe MANCAȘ

Gheorghe MANCAȘ s-a născut la data de 24 martie 1956 în Fălticeni, jud. Suceava. A copilărit în satul Brădățel, comuna Horodniceni, județul Suceava. În prezent locuiește în orasul Bacău.

Studii

8 clase primare, Școală profesională, Liceul Aeronautic. A fost constructor de avioane timp de 33 de ani.

Activitate literară

După pensionare, din 2009, a început să scrie versuri, pe care le-a publicat pe pagina personală de Facebook.

Debut

Revista „Amprenteale sufletului”, în 2021.

Volume publicate

Primul vol., *Flori Tîrzii*, editura Amika-Cimika printing, 2013; Trilogie (*Flori Tîrzii* - vol. 1, editura Amika-Cimika printing, 2013), (*Doruri Pierdute* - vol. 2, editura Amika-Cimika printing, 2014), (*Lacrima de dor* - vol. 3, editura Amika-Cimika printing, 2015); *Lacrima din călimară*, editura Amika-Cimika printing, 2020; *Poezii ilustrate*, editura Amika-Cimika printing, 2020; *Poezii pămîntene (Viață de parastas)*, editura Amika-Cimika printing, 2020; *Călător prin lume (Singur împotriva tuturor)*, editura Amika-Cimika printing, 2021; *Rapsodii de toamnă*, editura Amika-Cimika printing, 2022; *Poezii religioase*, editura Amika-Cimika printing, 2022; *Lacrima Florilor*, editura Amika-Cimika printing, 2022; *Poezii Alese*, editura Amika-Cimika printing, 2023; *Dulce și Amar*, editura Amika-Cimika printing, 2023.

Diplome

Diplomă de merit, Gruparea literară „Amprenteale sufletului”, 1 mai 2022.

Colaborări reviste

Colaborator permanent la revista „Amprenteale sufletului”, revistă Internațională de Cultură, Artă și Literatură (din 2021, până în prezent).

Extrase din referințe critice

„Flori târzii”, volumul 1, editura Amika-Cimika printing, 2013

„Poetul popular Gheorghe Mancaș ne propune un nou volum de poezii „Flori târzii”, iar așa cum spune în „Cuvântul autorului” poeziile descriu oamenii locului, copilăria autorului, vorbește despre oamenii importanți ai mediului rural, adică ghicitoarea din sat, vornic, precupeață, haiduci, lăutarii vestiți ai arealului, de părinți și bunici, dar aduce un

omagiu și unor personalități precum poetul George Bacovia, solista Angela Moldovan sau violonistul Ion Drăgoi. O altă parte a poeziilor se referă la „Șapte ani de acasă”, anotimpuri, la frumusețile naturale ale zonei precum Munții Ceahlău, Lacul Roșu ori Poiana Sărată, nu uită nici de tradițiile pierdute, cu referire la unele jocuri sau iarmarocul de la Fălticeni. Mai scrie despre sărbători („8 Martie”, „Rugămintele la Moș Nicolae”, „Noaptea de Sfântul Andrei”, „Ajunul”), despre începerea anului școlar, despre păsări și tot ce îl impresionează la un moment dat pe autor.

Valoarea volumului este dată și de faptul că surprinde în mod real satul românesc de odinioară, un sat cu toate valorile sale, mult schimbat astăzi și nu în bine, fiind depopulat din cauza sărăciei și plecării tinerilor în pribegie.

Gheorghe Mancaș știe să trăiască frumos, mărturisindu-ne asta prin cele 144 de poezii și dăruindu-ne povești, prin vers, în dulcele stil popular! Felicitări!” (**Gelu Dragoș**, scriitor, critic literar, Medalion „Amprente de suflet” nr.1/2023, pagina nr. 41, ISSN 2393-4506).

„Poezii pământene” (Viață de parastas), editura Amika-Cimika printing, 2020

„Poemele în mare parte patriotice, dar și cu tentă de DOR, specific neamului românesc, reușesc să impresioneze cititorul încă de la început.

Recomand cu multă căldură acest volum „POEZII PĂMÂNTENE / VIAȚĂ DE PARASTAS”, care ne oferă, totuși, o perspectivă nouă asupra unui mod de gândire din care avem multe de învățat, deoarece a reușit performanța de a asigura continuitatea culturală într-un spațiu literar supraaglomerat cu producții eminamente partizane și mai ales voit publicitare”. (**Nicu Doftoreanu**, poet – membru UZPR, Medalion „Amprente de suflet” nr.1/2023, pagina nr. 40, ISSN 2393-4506).

„Dulce și Amar”, editura Amika-Cimika printing, 2023

„Poetul Gheorghe Mancaș a găsit Poezia în tot ceea ce a scris, acea poezie cu o respirație dulce/ amară, fascinat de unicitatea și frumusețea naturii, de margaretele personificate ce „șușoteau” și „se-ntrebau cu mirare”, de salcâmul încărcat cu flori mirositoare, de pădurile de brad și fag, dar și de pârâul ce adună apele, acolo unde se adapă cerbi și căprioare, sau unde trece lebăda pe apă, acolo unde viața palpită cu fiecare secundă ce se scurge în mod miraculos.

Cu emoție și sensibilitate, Gheorghe Mancaș descrie această rapsodie de culori și sentimente, de trăiri și stări sufletești: „am prins florile de măr și pe iie și în păr”. Viața pentru Gheorghe Mancaș este un spectacol desăvârșit, triumfă, e doar joc și voie bună; cu pași de cântec și de dor străbate poetul acest volum de versuri: „cântă viorile, Ghiorghiță le cântă cu foc și dor”, iar primii fiori ai iubirii se înfiripă (descoperim ecouri din mitul „Sburătorului” de Heliade Rădulescu).

Poeziile sunt încărcate de lirism, sunt scrise „cu praf de stele”, în infinitele siderale cerești, acolo unde Soarele se întâlnește cu Luna. Elementele cosmice sunt în strânsă concordanță cu cele terestre. (**Violeta Boboce**a, scriitor, critic și istoric literar, Membră a Ligii Scriitorilor Români – Filiala Buzău, Medalion „Amprente de suflet” nr.1/2023, pagina nr. 42, ISSN 2393-4506).

Extrase din operă

ISPASUL 2020

Ne pregătim de Înălțare,
Această Sfântă Sărbătoare,
Creștinii din întregul sat,
Își spun „Hristos S-a Înălțat.
Îmbracă straiile frumoase,
Fac pască, ouă, cozonaci,
Și cu panerele-ncărcate,
Și gândul la cei dragi plecați,

FAGUL SINGURATIC

M-am rugat de Doamna Toamnă,
Și la mine în coroană,
Frunza să mi-o coloreze,
Ca să nu se întristeze.

Toată vara a fost verde
Și s-au bucurat de ea,
Si-acum nu le vine-a crede,

Îi vezi intrând pe poartă-n șir
Cum circulă prin cimitir.
La cruci aprind câte-o lumină,
Pentru cei plecați la hodină!
Dau tot ce-au pus ei în panere...
Pomană cei plecați le-o cere.
E sărbătoare pentru noi,
Să-i pomenim și pe Eroii,
Care în luptă s-au jertfit
Și cu mult sânge au stropit
Pământul și în lung, și-n lat,
Și țara toată-au apărat!
Doamne Iisuse, la 'Nălțare,
Ascultă rugăminta mare,
Fă-i bine și „virusului”,
Și du-l în fundul Iadului!

LUNĂ PLINĂ

La sfârșit de săptămână,
Acuma, că-i Lună Plină,
Așteptând Moșii de Vară
Am pozat-o astă seară!

E trecut de miezul nopții
Când am ieșit pe afară,
Să văd „Felinarul Noptii”
Care-ncet, încet coboară.

A urcat Ea voinicește,
Pământul a luminat,
Dar acuma tot descrește
Și se-ndreaptă spre „Palat”!

Privind-o cu nostalgie,
Acum mi-am imaginat,
Căci pe Ea, de-o veșnicie,
Locuiesc cei ce-au plecat!

Mâine este ziua lor...
Sâmbăta Strămoșilor,
Să le-aprindem lumânare,
Să ne rugăm de iertare!

SUFLET OBOSIT

Când sufletul ți-e obosit
Și nimeni nu te crede,
Când corpul este ostenit
Și nimeni nu te vede,
Găsește-ți un loc liniștit
Cu soare, iarbă verde,
Sub cerul cel nemărginit,
Ce liniștea o cerne.
Căci toate câte-s pe Pământ

Uscata jos v-a cădea.

Dacă este colorată,
Cade jos ca-i legea firii,
Nu se vede ca-i uscată,
Și se v-or juca, copiii.

MIRESME DE TOAMNA

Hai să ne strângem la apus de Soare,
De mâna să ne ținem, să vorbim,
Să ne gândim la păsările călătoare,
Prin iarba-nrourată să fugim.

Și prin livezi să hoinărim în noapte,
Pândiți de Luna stacojie,
În zori să mirosim a mere coapte,
În suflet s-avem „ghers” de poezie.

A descins toamna în livadă,
Și merele s-au pârguit,
Cu struguri atârând pe coardă,
Și cu miros de fân cosit.

DOAR POETUL

Lumea-i toată trecătoare,
Oamenii se nasc și mor,
Ca și pomii plini de floare,
Ca și holda din ogor.

Stelele din Carul Mare
Cât sunt de strălucitoare,
Dimineața pe răcoare,
Dispar, sunt surprinzătoare.

Numai piscul muntelui
Zămislit de Dumnezeu,
Veșnicia timpului...
O înfruntă mai mereu.

Cineva, în lumea mare,
Cu pana și cu caietul,
Le face nemuritoare,
Este însuși doar poetul.

INIMĂ NEBUNA

Pentru ce te zbuciumi
Inimă nebună,
Mai avem suișuri,
Mulți ani împreună.

De când înfrunzește

Își au strict locul lor,
Chiar păsările cu-a lor cânt,
În liberul lor zbor.
Întâmpină ploaie, furtună,
În viața mult prea scurtă,
Cu supărare, voie bună,
Ne cântă și ne-n cântă.
Așa că nu fi disperat
Când sufletul ți-e ostenit,
Fii mulțumit că te-a lăsat
Și mai ai de trăit!

NOAPTEA DE SÂNZIENE (IELELE)

În noaptea de Sânziene
Magică și specială,
Asculți „Cântecul de IELE”
Care te scoate din boală.

Pui sub pernă busuiocul,
Când soarele-o asfințit,
Să adormi să ai norocul,
Să-ți visezi al tău „Ursit”.

Și-o „Coroniță” frumoasă
S-o arunci seara pe casă,
Cum făceai odinioară,
Când erai copil acasă.

Dar, la bloc de locuiești,
Coronița o-mpletești,
O arunci să-ți vezi Destinu’...
În balconul lui vecinu’.

PE PERON

Am venit astăzi la gară
Pe peron, pe banc-afară,
Voios cu inima plină,
Așteptam trenul să vină.

Și iată că în sfârșit,
Trenu-n gară a sosit,
A oprit și a plecat,
Cu un prelung șuierat.

M-am uitat la tren mai bine,
Unde pleacă, de-unde vine,
Și m-am gândit cu tristete,
Nu-i trenul din tinerețe.

Care-n gară a oprit,
Și în el nu m-am suit,
Tot cu-n șuier a plecat,
Înapoi nu s-o-nturnat.

Pomul este verde,
Dar nu se căiește,
Toamna când și-o pierde.

Toate trec în viață,
Pe vânt, pe furtună,
Și le-ai făcut față,
Inimă nebuna.

Dorinți mai puține,
Lasă-le pe toate,
Doar să fie bine,
S-avem sănătate.

PALTONUL

Soarele n-o răsărit
Când la țara am pornit.
Am văzut iarba pe-afara
Îmbrăcată în beteala.

Pe coastă și pe câmpie,
Iarba toată-i argintie,
În sinea mea am gândit,
Ca de bal că s-o pregătit .

Doi în grauri, limba lor,
Cu năduf ziceau măi frate,
Că-i „Balul Bobocilor”,
Cum este la Facultate.

Mai încolo, coțofana,
Pe grauri îi contrazice,
E brumă, că vine iarna,
Ia-ți paltonul... măi amice!

Bine ne-o avertizat,
Și pe grauri, și pe mine,
Un palton mi-am cumpărat,
Ia spuneți.. îmi șade bine!?

UN DAR

Mai cred că ar fi trebuit
Să-ți dăruiesc un răsărit,
În primii ani ai tinereții
Udat de roua dimineții.

Dar zi de zi tot l-am ratat,
Pe cerul vieții a înaintat
Și ne-am trezit acuma la apus,
Când Soarele coboară, nu mai este sus.

Și-acuma stau și mă gândesc
Ce aș putea să ți mai dăruiesc?

Am mai stat, am așteptat,
Pâna când s-o înserat.
Acas' am ajuns târziu,
Și am început sa scriu.

Trenul care, l-ai ratat...
De-a plecat... E bun plecat.

Răsăritul pe care l-am ratat,
Apusul care-n largul mării s-a lăsat?

Singur pe țărm stau și privesc
Vaporul vieții ce s-a-ndepărtat.
Apusul ce în mare s-a-necat,
Și-atunci ce pot ca să-ți mai dăruiesc?!

Și am să-ți dăruiesc iar un apus
Care ușor în larg s-a dus,
La fel ca marele vapor al vieții,
Din ani cei frumoși tinereții!

Profil critic realizat de **Eugenia ENESCU GAVRILESCU**,
Scriitor, jurnalist, editorialist,
Redactor-șef, Revista „*Amprente de suflet*”